

Βουλή, 10-5-2001, Δευτερολογία Πρωθυπουργού:
Χρηματιστήριο

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βουλευτές,

Πριν από 2 μήνες, έγινε εκτεταμένη συζήτηση στη Βουλή για το θέμα του χρηματιστηρίου. Η Νέα Δημοκρατία σήμερα επανέρχεται στην επίθεσή της κατά των θεσμών.

Κι όμως, στο τέλος του μήνα το ελληνικό χρηματιστήριο μετατάσσεται στις ώριμες αγορές, άλλος ένας μακρινός στόχος του παρελθόντος που γίνεται πραγματικότητα, όπως και η ένταξή μας στην ΟΝΕ, πριν λίγους μήνες. Άλλωστε, το 1993 η κεφαλαιοποίηση του χρηματιστηρίου ήταν μόλις στο 15% του ΑΕΠ, ενώ σήμερα έχει ξεπεράσει το 100%.

Οι θεσμοί λειτουργούν. Σήμερα, το πλαίσιο εποπτείας έχει πλήρως εκσυγχρονιστεί και οι εποπτικές αρχές επιτελούν με συνέπεια και αποτελεσματικότητα το έργο τους, όπως επισημαίνει και η σχετική έκθεση του ΟΟΣΑ για την κανονιστική μεταρρύθμιση. Αναφέρω, για παράδειγμα, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δικαστικών υποθέσεων σε θέματα χρηματιστηρίου είναι υποθέσεις, τις

οποίες πρώτα απεκάλυψε και επέβαλε πρόστιμα η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Όλα αυτά όμως είναι σε πλήρη διάσταση με τη ανεύθυνη συμπεριφορά της ΝΔ. Αδιαφορεί ~~στις~~ ~~παραινέσεις~~ μας για σύνεση και αυτοσυγκράτηση. Είναι δυνατόν να μην καταλαβαίνει ότι η τακτική της αυτή πλήττει τους θεσμούς και χτυπάει την αγορά, ότι θυσιάζει αντί να στηρίζει τους επενδυτές για τους οποίους προσπαθεί να δείξει πως μεριμνά και ανησυχεί;

Ή μήπως καταλαβαίνει ότι η συμπεριφορά της χτυπάει την αγορά, και επομένως κινείται υποκριτικά και με μοναδικό γνώμονα την ψηφοθηρία;

Φαίνεται πως πίσω από το λαϊκίστικο αυτό προσωπείο κρύβεται μία επιπόλαιη και συνάμα επικίνδυνη στρατηγική, μία τακτική που έχει ως στόχο τη διατήρηση της ύφεσης στην αγορά, την ψυχολογική εξουθένωση των μικροεπενδυτών, με αποτέλεσμα τις ρευστοποιήσεις και τις καταγραφές απωλειών ώστε μέσα από την καταστροφή των επενδυτών, η Νέα Δημοκρατία να καρπωθεί σε ψήφους τη δυσαρέσκεια και απογοήτευσή τους. Υποτιμά έτσι σε προσβλητικό βαθμό την ωριμότητα του Έλληνα επενδυτή, την αντίληψη και το αισθητήριο του Έλληνα πολίτη.

Όπως έχω τονίσει πολλές φορές στο παρελθόν, το χρηματιστήριο δεν είναι τζόγος, δεν είναι η τυχερή κότα που βγάζει τα χρυσά αυγά, δεν αποτελεί συνταγή για εύκολο πλουτισμό. Το χρηματιστήριο είναι θεσμός υποστηρικτικός στην ανάπτυξη, είναι πηγή άντλησης κεφαλαίων από τις επιχειρήσεις για επενδύσεις και ανάπτυξη, είναι μία μορφή μακροπρόθεσμης τοποθέτησης των αποταμιεύσεων για τα νοικοκυριά, για τους εργαζομένους.

Και αυτές τις κουβέντες τις είπα πολύ πριν την εκτίναξη του χρηματιστηρίου το καλοκαίρι του 1999, πολύ πριν την εμφάνιση των σύγχρονων προφητών, οι οποίοι με ανοικτά χαρτιά και με γνώση των όσων το μέλλον έφερε, προσπαθούν να αναδειχθούν σε ειδήμονες, γιατί στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε περισσότερο από προφήτες του παρελθόντος.

Όπως επανειλημμένα έχει αποδείξει η διεθνής εμπειρία, η επένδυση στο χρηματιστήριο εμπεριέχει ρίσκο, άλλοτε μεγάλο και άλλοτε μικρό, και μακροπρόθεσμα αμείβει τον επενδυτή. Το ρίσκο μειώνεται όσο μεγαλύτερος είναι ο επενδυτικός ορίζοντας. Αυτοί που βλέπουν το χρηματιστήριο ως επένδυση μιας μέρας, μιας βδομάδας ή ενός μήνα εκθέτουν τον εαυτό τους σε υψηλό κίνδυνο. Όσο εύκολο είναι να αποκομίσουν υψηλά κέρδη

στην άνοδο, αλλά τόσο εύκολο είναι να υποστούν ακόμη μεγαλύτερες απώλειες σε περίοδο πτώσης των τιμών των μετοχών.

Η εμπειρία δείχνει ξεκάθαρα πως οι επενδυτές που αγοράζουν και πωλούν μετοχές με υψηλή συχνότητα έχουν μεγαλύτερες απώλειες από αυτούς που αγοράζουν και “κάθονται” στην επένδυσή τους.

Θα ήθελα επίσης να πω κάτι, που δεν κουράζομαι να επαναλαμβάνω σε κάθε ευκαιρία που μου παρουσιάζεται, και ελπίζω ειλικρινά να το ακούσει η Αντιπολίτευση: Το χρηματιστήριο δεν πρέπει να γίνεται πεδίο μικροπολιτικής αντιπαράθεσης. Δεν μπορεί να συνεχίσει να είναι ψηφοθηρικό εργαλείο στα χέρια μιας αντιπολίτευσης που ανεβάζει ή κατεβάζει τους τόνους ανάλογα με την πτώση ή την άνοδο του χρηματιστηρίου.

Αυτό δεν είναι αντιπολιτευτικός λόγος. Είναι πολιτική μπαλαρίνας του λούνα πάρκ, είναι δημαγωγία και η δημαγωγία ποτέ δεν έπειθε, μόνο θόλωνε τα νερά και παράσερνε. Πού ζείτε κύριοι και κυρίες της Αντιπολίτευσης, αυτή είναι η Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα που οραματίζεστε;

Στην Ελλάδα της ζώνης του ευρώ, η Κυβέρνηση αναζητεί τη δημιουργική, την θετική κριτική. Η

Αντιπολίτευση ωστόσο παραμένει εγκλωβισμένη σε στερεότυπα του παρελθόντος και δεν δείχνει να έχει τη δυνατότητα προσαρμογής στα νέα δεδομένα, δεν φαίνεται ικανή να ασκήσει το ρόλο της, απογοητεύει τους ψηφοφόρους της.

Κάνει όμως και κακό στην εικόνα της χώρας. Γιατί την εικόνα της σοβαρής χώρας που τόσα χρόνια προσεκτικά δημιουργεί η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να την καταστρέφει με την συμπεριφορά της η Αντιπολίτευση. Δυσφημίζετε την Ελλάδα κύριοι βουλευτές της Αντιπολίτευσης, όχι την Κυβέρνηση.